

Baiun K. Y. On the subject of German in institutions of secondary education (as the second foreign language)

The article explains the reasons for choosing German as the second foreign language in secondary education. The main principles of teaching German in relation to the second foreign language are presented, taking into account the specific conditions of study. As German and English are included in the German group, their common features are examined. The main factors that cause students to lose interest in learning a foreign language are highlighted, since the problem of student activity becomes one of the topical ones in educational practice, so an important task for those who learn a language is to arouse interest in the language, to achieve a conscious attitude to the language, which will improve student achievement. The article also addresses the issue of solving the problem of loss of interest of students in the subject under study. There are also differences in learning a foreign language from teaching other school subjects. The educational process is considered as a model of real intercultural communication, which includes four stages of mastering foreign language communication, namely, the stage of formation of language skills, their improvement, development of language skills and learning to communicate. The issue of organizing a German language lesson is addressed, since the effective acquisition of language skills and information in the lesson is directly dependent on the organization of the lesson. The study focuses on the development of non-standard lessons that will help solve many problems of successful mastery of foreign language material, as it fully takes into account the age characteristics, interests, inclinations, abilities of each student. Forms of non-standard lessons, factors that cause difficulties in actively mastering foreign language vocabulary are considered. It has been found that video lessons that create a positive language environment in lessons and several times increase students' motivation than classical teaching methods are effective in the lesson.

Key words: German, second foreign language, German lesson, non-standard lesson, foreign vocabulary.

УДК 37. 211.24

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2020.72-1.14>

Березнева І. М.

**ЗАСОБИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ
НА ЗАНЯТТЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ**

Розглядаються засоби організації проблемно-орієнтованого навчання на заняттях з англійської мови в вищих військових навчальних закладах. Зокрема, розкривається сутність таких понять як проблемна ситуація, складність, трудність. Основна увага зосереджується на теоретико-методичних засадах реалізації принципу проблемності в методиці навчання англійської мови в ВВНЗ. Висвітлюються цілі та рівні сформованості досліджуваного явища. На основі аналізу педагогічної літератури обґрунтовується методика створення та використання проблемних ситуацій, оговорюється, що практичні особливості використання проблемно-орієнтованого навчання на заняттях з англійської мови професійного спілкування проявляються в реалізації технології проблемного навчання саме під керівництвом викладачів. Організація навчальних занять передбачає створення таких ситуацій самим викладачем і активну діяльність курсантів по їх вирішенню, в результаті чого і відбувається творче оволодіння знаннями, навичками, вміннями і розвиток розумових здібностей. Зазначається також, що концепція дослідження забезпечується єдністю методологічного, теоретичного та методичного аспектів. Підкреслюється важлива роль використання проблемно-орієнтованих ситуацій в стимуляції пізнавальної діяльності курсантів, що веде до формування стійкого бажання вивчати іноземну мову, вдосконалювати свої навички іншомовної комунікації. Успіх інтелектуального розвитку курсантів вищих військових навчальних закладів досягається головним чином на занятті, коли викладач організовує пізнавальну систематичну діяльність курсантів. В статті підкреслюється, що сутність проблемно-орієнтованого заняття можна охопити однією фразою – творче засвоєння знань, коли на занятті курсант проходить все ланки наукової творчості: постановку проблеми і пошук рішення – на етапі введення знань; вираз рішення і реалізацію продукту – на етапі відтворення (промовляння) знань. Стаття наголошує на ефективності застосування обраної педагогічної технології, висвітлює методичні прийоми створення проблемних ситуацій, методичних засобів організації проблемно-пошукового підходу, що в цілому сприяє вирішенню завдань та цілей сучасного заняття з англійської мови професійного спілкування.

Ключові слова: проблемно-орієнтований підхід, проблемне навчання, проблемні ситуації, творчість, проблемні завдання, складність, трудність, світогляд, розумова взаємодія, метод навчання.

В сучасних умовах міжнародного військового співробітництва необхідно будувати конструктивні взаємовідносини з провідними країнами та приводити ЗС України у відповідність до вимог стандартів НАТО. У зв'язку з цим, зростають вимоги щодо підвищення якості навчання та пошук ефективних методів і технологій викладання іноземної мови курсантам ВВНЗ. Пошук та запровадження сучасних засобів навчання іноземної мови викликаний потребою держави у висококваліфікованих фахівцях, здатних до ділового спілкування з іноземними партнерами. Прямим відображенням сучасних інтеграційних процесів у сфері науки та у житті суспільства є застосування викладачами технології проблемного навчання у ВНЗ, в тому числі військовому.

Інтеграційні процеси у професійній освіті останніми роками посідають більш важливіше місце, оскільки вони спрямовані на реалізацію нових освітніх ідеалів – формування цілісної системи знань і вмінь особистості, розвиток їх творчих здібностей та потенційних можливостей. Саме тому дослідження засобів організації проблемного навчання у ВНЗ, в тому числі військовому привертає нашу особливу увагу.

Рушійною силою будь-якого розвитку є подолання відповідних протиріч. А подолання цих протиріч завжди пов'язане з певними здібностями. Вони припускають уміння адекватно оцінити ситуацію, виявити причини виникнення труднощів і проблем у діяльності (професійної, особистісної), а також спланувати і здійснити спеціальну діяльність щодо подолання цих труднощів (протиріч). Навчальний процес потрібно організувати таким чином, щоб «вирощувати» ці здібності у майбутніх фахівців. Отже, навчальний процес повинен моделювати процес виникнення і подолання суперечностей, але на навчальному змісті. Цим вимогам, на нашу думку, сьогодні найбільшою мірою відповідає проблемне навчання.

Мета статті – характеризувати засоби організації проблемно-орієнтованого навчання на заняттях з англійської мови в вищих військових навчальних закладах; висвітленні цілей та рівнів сформованості досліджуваного явища.

У 70-80 роках ХХ століття концепцію проблемного навчання розвивали А. М. Алексюк, І. Я. Лернер, М. М. Скаткін, А. М. Матюшкін, М. І. Махмутов, М. І. Кружляк, Т. В. Кудрявцев, С. Ф. Жуйков, Н. Г. Дайрі, В. В. Заботін, Л. С. Айзерман та інші, в Польщі – В. Оконь, Ч. Куписевич. Сутність цієї концепції, на думку одного з видатних теоретиків і практиків проблемного навчання Вінцента Оконя, полягає в тому, що проблемне навчання ґрунтується не на передачі готової інформації, а на отриманні певних знань і умінь шляхом вирішення теоретичних і практичних проблем. За В. Оконем, майстерність педагога «передусім виявляється в організації проблемних ситуацій, так викладач має бути делікатним, але уважним до всього режисером, який непомітно для учнів уводить їх у світ науки, техніки і мистецтва – у світ людської культури» [6, с. 14]. Видатний педагог І. Я. Лернер дає своє обґрунтування аналізованій концепції, він вважає, що проблемне навчання полягає в тому, «що в процесі творчого вирішення учнями проблем і проблемних завдань у певній системі відбувається творче засвоєння знань і умінь, оволодіння досвідом творчої діяльності та формування суспільної активності високо розвиненої, свідомої особистості» [4, с. 34]. Вчений вводить і визначає такі поняття, як проблема, проблемне запитання та проблемна ситуація. Ці положення збігаються з позицією видатного українського педагога А. М. Алексюка про те, що усвідомлена студентом проблема трансформується в проблемну ситуацію.

Особливої значущості набувають саме засоби організації проблемно-орієнтованого навчання при підготовці курсантів військових ВНЗ. Навчальний процес потрібно організувати таким чином, щоб «вирощувати» ці здібності у майбутніх офіцерів. Звісно, що викладач повинен спершу визначити суперечності, потім сформулювати проблему і створити проблемну ситуацію. Правильно сформульована дидактична проблема, з одного боку, спирається на знання, якими володіють курсанти, а з іншого – допомагає визначенню певних прогалів у системі їхніх знань. У зв'язку з цим під поняттям «дидактична проблема» будемо розуміти організовану з певною метою, ясно визначену й усвідомлену теоретичну або практичну трудність, що потребують розв'язання, вивчення, дослідження. Суттєвою ознакою проблеми є те, що вона поєднує елементи знання і незнання, сприяє виникненню певних зв'язків між ними, надає поштовх до логічного мислення.

І. Я. Лернер надає нам класифікацію методів проблемного навчання:

- проблемний виклад (створивши проблемну ситуацію, викладач не лише подає остаточне вирішення проблеми, але й демонструє сам процес вирішення);
- частково-пошуковий (викладач планує кроки вирішення проблеми, а курсант самостійно її вирішує);
- дослідницький (викладач організовує творчу, пошукову діяльність курсанта з вирішення нових проблем) [4, с. 46].

Академік АПН України А. М. Алексюк підтримує класифікацію І. Я. Лернера, яка враховує різний рівень самостійності та активності тих, хто вчиться, і додає, що кожний із цих методів може виявлятися у словесній, практичній і наочній формах. Кожна проблемна ситуація потребує продуктивної мовленнєво-розумової активності. А. М. Матюшкін наголошує, що «в умовах проблемного навчання процес засвоєння знань перестає бути лише інтелектуальним процесом, він стає процесом особистісним» [5, с. 126]. Саме тому він дозволяє поєднати процес навчання і процес виховання, процес засвоєння знань і процес формування світогляду. Цей дослідник також приділяє багато уваги створенню та визначенню проблемної ситуації. Так, А. М. Матюшкін вважає, що «проблемна ситуація – це особливий вид розумової взаємодії суб'єкта під час виконання ним завдання, який вимагає знайти нові, раніше невідомі суб'єктові знання чи засоби дії» [5, с.47]. Підкреслюючи саме розумову діяльність під час вирішення проблемних питань, М. М. Фіцула також подає визначення й характеристику проблемного навчання. Він наголошує, що проблемне навчання є «одним із засобів розвитку активності, самостійності тих, хто навчається, розкриття розумових здібностей, що ефективно впливає на краще засвоєння матеріалу, вносить елементи захоплення, тому що вчить долати перешкоди та труднощі» [8, с. 104].

Але, проблемне навчання, на думку В. В. Ягупова, має свої недоліки, тому що його «не завжди можна використовувати через складність матеріалу, що вивчається, непідготовленість суб'єктів навчального процесу. Напевне, виправдовує себе комплексне використання традиційного та проблемного навчання, які взаємно доповнюють одне одного і компенсують недоліки» [9, с. 56].

Отже, у педагогічній літературі під проблемним навчанням розуміють навчально-пізнавальну діяльність курсантів із засвоєнням знань та способів діяльності на основі створення й розв'язування проблемних ситуацій. Виходячи з цього, основною категорією проблемного навчання є проблемна ситуація, під якою розуміють інтелектуальне утруднення, що виникає в курсанта, коли він не в змозі на основі своїх знань і досвіду

пояснити явище, факт, не може досягти мети вже відомими способами, або коли виникає протиріччя між уже відомими і новими знаннями.

Таким чином, актуальність теми визначається наступним:

– впровадження проблемно-орієнтованого навчання в військових ВНЗ недостатньо досліджене в цілому;
– засоби організації проблемно-орієнтованого навчання в військових ВНЗ мають свої особливості та їх ефективність забезпечується певними умовами;

– проблемне навчання впливає на рівень розумових здібностей курсантів;

Об'єктом дослідження – навчальний процес в військових ВНЗ.

Предмет дослідження – особливості впровадження проблемно-орієнтованого навчання в військових ВНЗ.

Проблемно-орієнтоване навчання в військових ВНЗ має ефективний вплив на пізнавальну діяльність курсантів при умові, якщо викладач знає особливості методики проблемного навчання, володіє вміннями його застосування та засобами організації в навчальному процесі і безпосередньо, буде використовувати його в навчальній діяльності. Особливістю проблемного навчання є також те, що воно змінює мотивацію пізнавальної діяльності: провідними стають пізнавально-спонукальні (інтелектуальні) мотиви. Інтерес до навчання виникає у зв'язку з проблемою і розгортається у процесі розумової праці, пов'язаної з пошуками та знаходженням рішення проблемного завдання або сукупності завдань. На цих засадах виникає внутрішня зацікавленість, що перетворюється у чинник активізації навчального процесу та ефективності навчання. Пізнавальна мотивація спонукає курсанта розвивати свої схильності та можливості. Процес пояснення матеріалу, що становить зміст проблемного завдання, також вимагає дотримання певних умов:

1. Навчальний матеріал пояснюють після запитань курсантів, що виникли в них у проблемній ситуації. У такий спосіб досягають задоволення потреби в нових знаннях, пізнавального інтересу. Під поясненням навчального матеріалу розуміють різноманітні методи та засоби подання інформації.

2. Під час викладу навчального матеріалу необхідно враховувати рівень знань курсантів, підтверджувати правильне рішення або у разі необхідності продемонструвати нову закономірність та спосіб дії, якщо курсанти не впоралися з розв'язанням проблемної ситуації. Якщо навчання проходить у формі практичного заняття, семінару-дискусії чи семінару-практикуму, то курсанти мають спочатку отримати, а потім застосувати необхідні відомості або спосіб дії для виконання проблемного завдання. Якщо проблемне завдання занадто складне для певної групи курсантів, його можна розділити на низку часткових проблемних завдань так, щоб їх розв'язання стало доступним для них.

У вищій школі розрізняють чотири основні форми проблемного навчання:

1. Проблемний виклад навчального матеріалу в монологічному режимі лекції чи діалогічному режимі семінару.

2. Проблемний виклад навчального матеріалу на лекції, коли викладач ставить проблемні питання, висуває проблемні завдання і сам їх вирішує, при цьому курсанти лише уявно підключаються до пошуку рішення.

3. Частково-пошукова діяльність у процесі виконання експерименту, під час проблемних семінарів, евристичних бесід. Викладач заздалегідь визначає проблему, вирішення якої спирається на ту базу знань, яку повинні мати курсанти, тобто питання повинні викликати інтелектуальні утруднення у курсантів і потребувати цілеспрямованого мисленнєвого пошуку.

4. Самостійна дослідна діяльність, коли курсанти самостійно формують проблему та розв'язують її.

Доцільно використовувати компоненти проблемного навчання саме на етапі мотивації навчального заняття, коли в курсантів формується пізнавальний інтерес та чітке усвідомлення того, що очікувати від уроку:

- «Здивуй!» (подача цікавого факту, події, неоднозначного епіграфа);
- «Фантастична добавка» (перенесення реального в майбутнє);
- «Кросворд» (розгадати, заповнити, визначити ключове слово або створити самому);
- «Картинна галерея» (на основі кількох картин або однотипних зображень знайти і визначити спільну ознаку);
- «Асоціації» (опрацювання нових слів у творі за допомогою асоціацій);
- «Інтелектуальна розминка» (два-три складних запитання для з'ясування нових понять);
- «Правда-неправда» (універсальна вправа, яка навчає систематизувати уже відому інформацію, зв'язувати воедино окремі поняття, уважно слухати й аналізувати питання);
- «Вірю-не-вірю» (курсанти погоджуються або заперечують запропоноване твердження);
- «Знайди помилку» (викладач навмисне припускається помилки, яку необхідно виявити);
- «Бліц-опитування» (робота в парах, коли курсант ставить питання сусіду).

Умови успішної організації проблемного навчання:

1. Підготовка викладача, яка вимагає глибокого знання свого предмета, нових наукових концепцій, підходів; високого рівня освіченості, а також володіння методикою проблемного навчання, що передбачає перш за все вміння діалогічного доброзичливого спілкування з курсантами; умінь заохочення курсантів до самостійних пізнавальних пошуків; уважне ставлення до думок, гіпотез, висловлювань курсантів; забезпечення посильної роботи курсантів з тими чи іншими проблемними завданнями, тобто раціонального співвідношення відомого і невідомого.

2. Підготовленість курсантів: забезпечення достатньої мотивації, яка здатна викликати інтерес до змісту проблеми; ступінь володіння прийомами розумової діяльності; знання фактичного програмового матеріалу.
3. Науково-методична забезпеченість процесу навчання для створення проблемних ситуацій.
4. Урахування особливостей конкретної дисципліни, теми, яку вивчають, а також часу, відведеного за програмою (проблемне навчання вимагає значних витрат часу, тому в певному об'ємі використовується нечасто).

Таким чином, завдяки вдалому поєднанню методів у навчальному процесі, правильно визначеному завданню, створенню проблемних ситуацій у тих, хто навчається, з'являється зацікавленість в отриманні нової для них інформації, що сприяє розвитку мотивації навчально-пізнавальної діяльності, стимулює творчу активність і самостійність при вирішенні навчальних проблем. Так, під час навчання за методикою впровадження проблемного навчання курсанти проходять через три стадії в опануванні матеріалом, оскільки кожна з них відбиває відповідну ланку процесу засвоєння: сприйняття → осмислення → застосування. Отже ефективна організація проблемно-орієнтованого навчання сприяє розвитку критичного мислення та дозволяє максимально підвищити ефективність освітнього процесу, дає можливість створити такі умови, коли всі курсанти залучаються до активної, творчої навчальної діяльності, процесу самонавчання, самореалізації, вчать спілкуватись, співпрацювати, що відповідає потребі держави у висококваліфікованих фахівцях, здатних до ділового спілкування з іноземними партнерами.

Використана література:

1. Бучек Л. С. Активізація розумової та пізнавальної діяльності шляхом впровадження в навчальний процес інноваційних технологій. Нові педагогічні технології в навчальному процесі. [Електронний ресурс: http://lyuba0402.blogspot.com/p/blog-page_32.html]
2. Жолобова Н. О. Методика та технологія: види та умови створення проблемних ситуацій на уроці іноземної мови. – [Електронний ресурс: http://osvita.ua/school/lessons_summary/edu_technology/37785/]
3. Кобзар О. Б. Роль проблемного навчання в підвищенні якості підготовки фахівців// Проблеми освіти: наук.-метод. зб. – Київ : Наук.-метод. центр вищої освіти, 2002. Вип. 27. С. 34-42.
4. Лернер И. Я. Проблемное обучение. Москва : Знание, 1974. 64 с.
5. Матюшкин А. М. Проблемные ситуации в мышлении и обучении. Москва : Педагогика, 1972. 168 с.
6. Оконь В. Введение в общую дидактику / пер. с польск. Л. Г. Кашкуревича, Н. Г. Горина. Москва : Высш. шк., 1990. 382 с.
7. Павленко В. В. Проблемне навчання: становлення, сутність, перспективи // Цілі та результати освітніх реформ: українсько-польський діалог : матер. міжнар. наук.-практ. конф., 15-16 травня 2013 р., м. Київ / М-во освіти і науки України, Нац. акад. пед. наук України, Вища пед. школа Спілки польських вчителів (м. Варшава, Республіка Польща). Київ : Київ. ун-т Б. Грінченка, 2013. 204 с.
8. Фіцула М. М. Педагогіка : навч. посібник. Київ : Академія, 2001. 528 с.
9. Ягупов В. В. Педагогіка : навч. посібник. Київ : Либідь, 2002. 560 с.

References:

1. Buchek L. S. (2015) Aktyvizatsiia rozumovoi ta piznavalnoi diialnosti shliakhom vprovadzhennia v navchalnyi protses innovatsiinykh tekhnolohii. Novi pedahohichni tekhnolohii v navchalnomu protsesi. [Activation of mental and cognitive activity through the introduction of innovative technologies in the educational process. New pedagogical technologies in the educational process]. Retrieved from http://lyuba0402.blogspot.com/p/blog-page_32.html [in Ukrainian].
2. Zholobova N. O. (2016) Metodyka ta tekhnolohiia: vydy ta umovy stvorennia problemnykh sytuatsii na urotsi inozemnoi movy. [Methodology and technology: types and conditions of creating problematic situations in a foreign language lesson]. Retrieved from http://osvita.ua/school/lessons_summary/edu_technology/37785/ [in Ukrainian].
3. Kobzar O. B. (2002) Rol problemnoho navchannia v pidvyshchenni yakosti pidhotovky fakhivtsiv [The role of problem training in improving the quality of specialist training]. *Problemy osvity – Problems of education, № 27, 34-42* [in Russian].
4. Lerner Y. Ya. (1974) *Problemnoe obuchenye* [Problem-based learning]. Kyiv : Znannia [in Russian].
5. Matiushkyn A.M. (1972) *Problemye sytuatsyy v myshlenyy u obuchenyy* [Problem situations in thinking and learning]. Moscow : Pedagogica [in Russian].
6. Okon V. (1990) *Vvedeniye v obshchuiu dydaktyku* [Introduction to General Didactics]. Moscow : Vysshaya shkola [in Russian].
7. Pavlenko V. V. (2013) Problemne navchannia: stanovlennia, sutnist, perspektyvy [Problem education: formation, essence, perspectives]. Proceedings of the International Scientific and Practical Conference (pp. 126–134). Kyiv : un-ty B. Hrinchenka [in Ukrainian].
8. Fitsula M. M. (2001). *Pedahohika* [Pedagogy]. Kyiv : Akademiia [in Ukrainian].
9. Yahupov V. V. (2002). *Pedahohika* [Pedagogy]. Kyiv : Lybid [in Ukrainian].

Berezneva I. M. Aspects of organization of problem-oriented learning the English language in Higher Military Establishment

The article deals with the means of organizing problem-oriented training at English lessons at higher military educational establishments. In particular, the essence of such concepts as the problem situation, complexity, difficulty is revealed. The main focus is at the theoretical and methodological foundations of the implementation of the problem principle in the methodology of teaching English in high schools. The goals and levels of formation of the studied phenomenon are highlighted. Based on the analysis of pedagogical literature, the methodology of creation and use of problem situations is substantiated, it is stated that the practical features of using the problem-oriented training at English language communication are manifested in the implementation of problem-based learning technology precisely under the guidance of teachers. The organization of training involves the creation of such situations by the teacher and the active activity of cadets to solve them, resulting in a creative

mastery of knowledge, skills, skills and development of mental abilities. It is also noted that the concept of research is ensured by the unity of methodological, theoretical and methodological aspects. The importance of using problem-oriented situations in stimulating the cognitive activity of cadets is emphasized, that leads to the formation of a stable desire to learn a foreign language, to improve their foreign language communication skills. The success of the intellectual development of cadets of higher military educational institutions is achieved mainly in the classroom, when the teacher organizes cognitive systematic activity of cadets. The article emphasizes that the essence of problem-oriented occupation can be covered by one phrase – creative mastering of knowledge, when the busy cadet goes through all the links of scientific creativity: problem statement and search for a solution – at the stage of knowledge introduction; the expression of the solution and the realization of the product are at the stage of knowledge reproduction. The article emphasizes the effectiveness of the application of the selected pedagogical technology, highlights the methodical methods of creating problem situations, methodical means of organizing a problem-seeking approach, which in general contributes to solve the problems and goals of modern English language vocational communication.

Key words: problem-oriented approach, problem learning, problem situations, creativity, problem tasks, complexity, difficulty, outlook, mental interaction, teaching method.

UDC 37.013.83

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2020.72-1.15>

Berestok O. V., Kurinnyj O. V., Shcherbyna Y. M.

APPLICATION OF INFORMATION COMMUNICATION TECHNOLOGIES AS MEANS OF KNOWLEDGE FORMATION IN THE FOREIGN LANGUAGE TEACHING PROCESS IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

The article deals with the opportunities provided by information communication technologies (ICT) application in the foreign language teaching process. The ICT-based educational tasks are identified. Different types of activity that facilitate the effective mastering of various aspects of the language studied are described. The advantages of multimedia tools implementation in the educational process of higher education are presented. Several options of multimedia courses used to organize the study of theoretical material are presented. Moodle, as a multi-functionality system, implemented in foreign language classrooms to promote students' learning, is shown. The importance of the use of ICT at the lessons targeted to diversify the learning process and present the training material more visual and accessible for students is highlighted. Integration of the information resources of the Internet into the educational process to solve a number of didactic tasks more effectively is pointed out. Information communication technologies as the mode of education used to support, enhance, and optimize the delivery of information are described. The role and the perspective of teachers who implement ICT at the lessons, highlighting them as crucial players in the educational process, are focused on. The methodological and didactic assumptions that allow us to identify several areas of study are analyzed. On-line activity as a learning tool targeted not only to facilitate interaction and personal contact among people but also develop learning skills during classes in the form of a complementary activity is identified. The key means for innovation in the form of the factors involved for the effective use of ICT is examined. The importance of innovation as the impact of ICT on increasing the quality of education is underlined.

Key words: information communication technologies, multimedia courses, educational process, training material, methodological assistance, learning skills, practical result, intercultural communication.

(статтю подано мовою оригіналу)

*“Technology is just a tool. In terms of getting
the kids working together
and motivating them, the teacher is the most important”
– Bill Gates.*

Currently, when the need for knowledge of foreign languages is recognized as a demand of modern society, contemporary communication-oriented education trains students to use a foreign language in real life for cultural, professional and personal communication with representatives of other nationalities and social groups.

In the contemporary circumstances to study foreign language culture and develop communication skills in English classes more successfully we should implement an effective pedagogical tool, such as ICT training. Teachers note that ICT application helps to accelerate the learning process, increase students' interest in the subject, improve the level of comprehension skills, allow to individualize the educational activity and make it possible to avoid the subjectivity of assessment. Using ICT at foreign language lessons makes it possible to diversify and increase students' interest in foreign language learning, as well as promote success in further activity connected with foreign language application.

The purpose of the article is to study an urgent necessity for ICT-based education aimed to rationalize intellectual activity globally by implementing new information communication technologies and increase the efficiency and quality of highly-qualified specialists training with a new type of thinking that meets the requirements of post-industrial society.